

√ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Στην άκρη του παράδεισου
περνούσες μεσημέρι
κι απ'τη φωτιά της κδλασης
σ'απλώσανε το χέρι.

Και σου ζητούν λιγη δροσιά
να βρέξουνε τα χελλια
γιατί είναι πιο ξερή η καρδιά
κι απ'τα ξερά τα φύλλα.

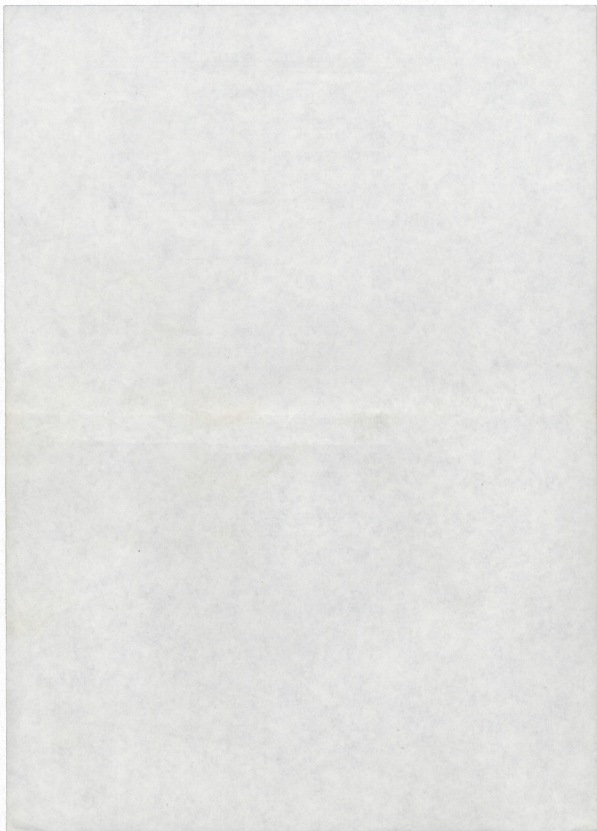
ΡΕΦΡΑΙΝ:

Εγώ ήμουν που σου ζήτησα
νερό και να δροσίσω
και μήτε φύλλο πράσινο
μούδωσες να μυρίσω.

Στην άκρη του παράδεισου
μέσα στη γειτονιά που
σε ρώτησε ένας άγνωστος
τι γράφουν τα χαρτιά του
Και τούτες πως κληρώθηκε
τον πόνο στη ζωή του,
να βλέπει τον παράδεισο
από την κδλασή του.

13.7.85
Λοιμω

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

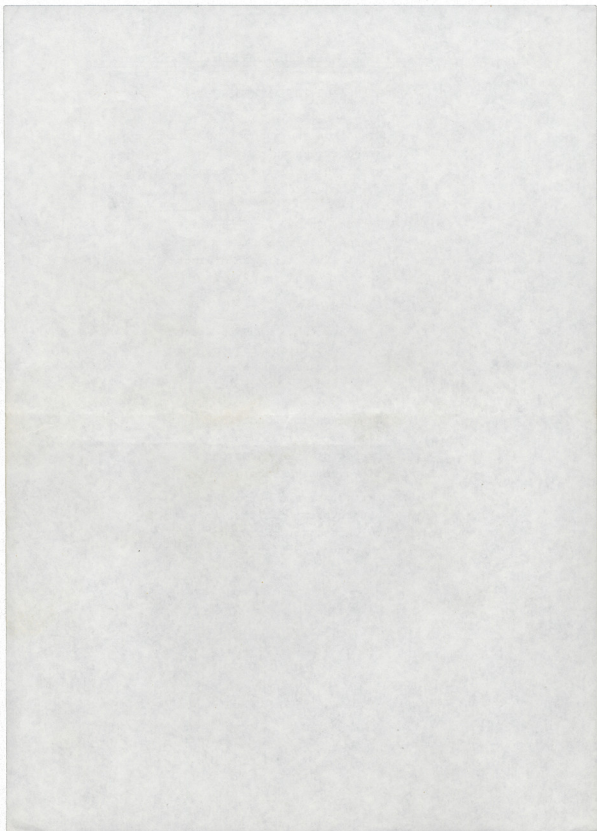
✓ ΕΜΒΛΩΣΑ ΜΕ ΤΗ ΖΩΗ

Εμβλώσα με τη ζωή ^{στοργική}
 που ήταν για μένα ~~αληθινή~~
 κι ας ήταν μητριά μου.
 Κι αυτό γιατί ~~πολύ~~ ^{πολλές} φορές
 δυο λέξεις μου 'πες τρυφερές
 κι έχασα τη σειρά μου.

Εμβλώσα με τη ζωή
 που δεν καθότανε στιγμή
 για να τη ζωγραφίσω.
 Κι άλλαζε ρούχα και μορφές
 κι έβαζε μάσκες και μπογιές
 για να μην τη γνωρίσω.

Εμβλώσα με τη ζωή
 που μ'έβλεπε σαν την ντροπή
 κι άσκημα μου μιλούσε.
 Εγώ που είχα ένα κορμί
 και καφενές δεν το 'χε δει-
 εκείνη το γελούσε.

13.7.81
 Αθην

✓ ΜΗΠΩΣ ΖΟΥΜΕ Σ' ΑΛΛΗ ΧΩΡΑ

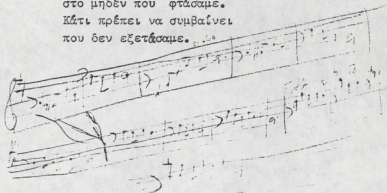
Μήπως ζούμε σ' άλλη χώρα
και δεν το γνωρίζουμε.
Και με φως και με αγέρα
τις αγάπες χτίζουμε.

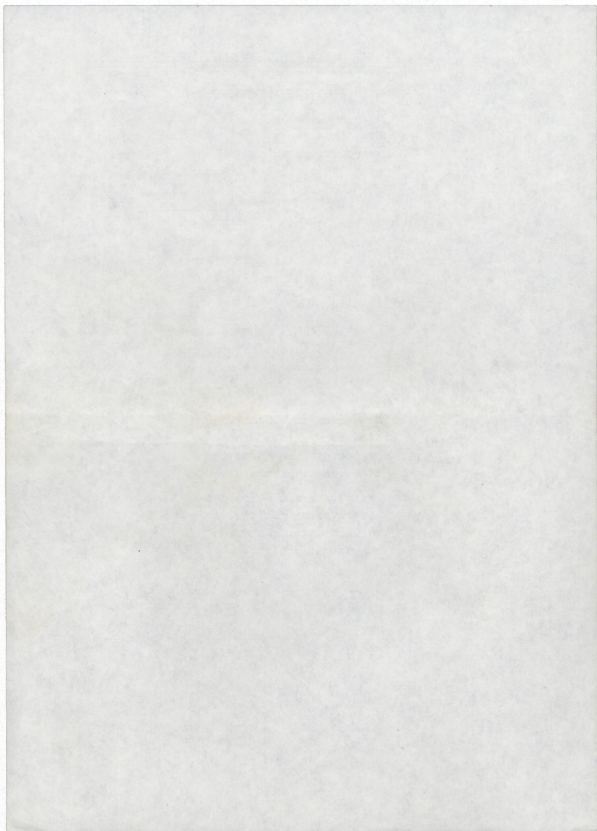
Κάτι τέτοιο θα συμβαίνει
και δεν γονατίζουμε. ¶

Μήπως ζούμε σ' άλλη χώρα
που δεν φανταζόμαστε.
Μήπως είμαστε παγόνια
και δεν το σιαφτόμαστε.
Κάτι ασφαλώς συμβαίνει
και αλλιώς φαινόμαστε.

Μήπως ζούμε σ' άλλη χώρα
κι όλα μας τα χάσαμε.
Κι έτσι εξηγείται τώρα
στο μηδέν που φτάσαμε.
Κάτι πρέπει να συμβαίνει
που δεν εξετάσαμε.

13.9.87
Lam

V

ΜΕ ΤΗ ΖΥΓΑΡΙΑ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

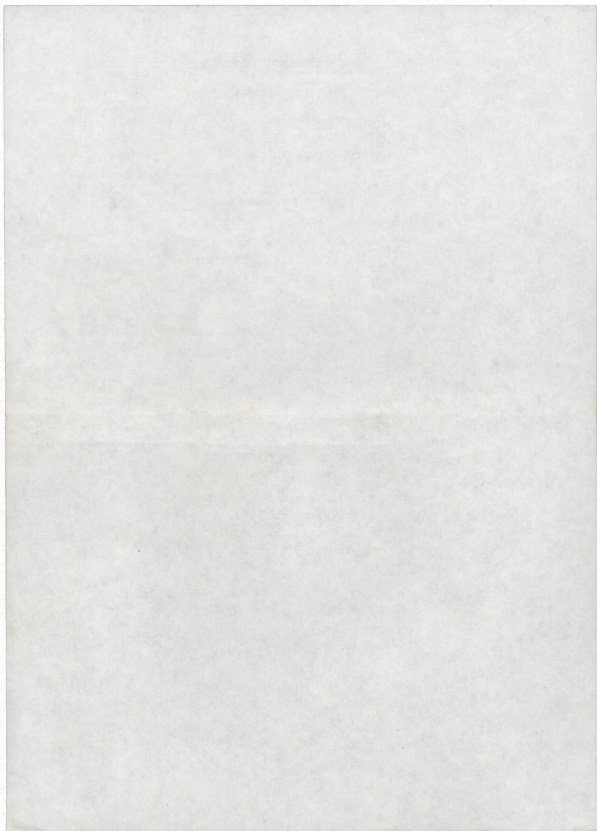
Την καρδιά μου να μπορούσα
να σου την ταχυδρομούσα.
Να στη στείλω συστημένη
να διαβάσεις τι συμβαίνει.

Με τη ζυγαριά στο χέρι
μου 'στησες κρυφά καρτέρι.
Λες και της καρδιάς τα φύλλα
είναι βύσσινα και μήλα.

Τι καρδιά κακοβόγου να 'χα
είκοσι χρονιά μονάχα.
Και το λες όπου γυρίζεις
και μου το καταλογίζεις.

13.7.85
Hgn

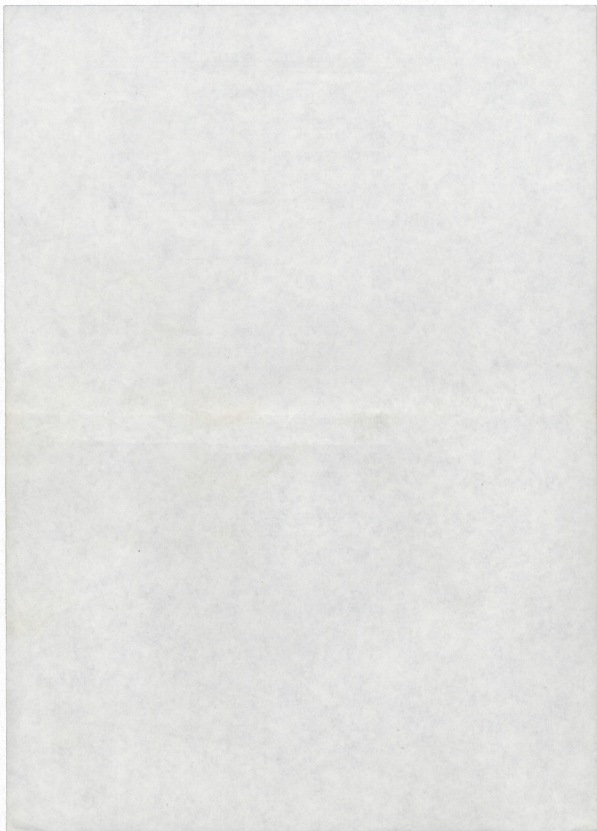
✓ ΣΤΟΥ ΚΑΤΩ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΝ ΑΥΛΗ

Στου κάτω κόσμου την αυλή
 και σ'ένα πηγαδάκι
 που πίνει δάκρυ το πουλί
 κι ο κόσμος το φαρμάκι,
 ένα παιδί τραγούδησε
 ένα παλικαράκι:

Ήταν η αγάπη σου
 ένα μακελειό
 και στην αγκαλιά σου μέσα
 το κρυφό σχολειό.

Στου κάτω κόσμου τα σκαλιά
 και δίπλα σε μια βρύση
 φυτέφανε πορτοκαλιά
 και βγήκε κιπαρίσι.
 Για ένα παιδί που πέρασε
 και που είχε τραγουδήσει:

13.9.87
 Ασημ

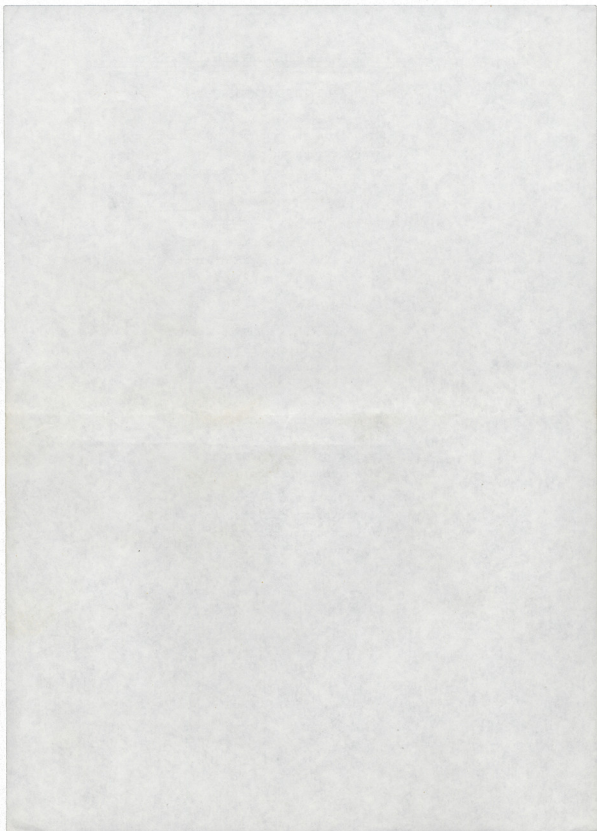
✓ ΖΟΥΣΑ ΜΙΑ ΧΑΡΤΙΝΗ ΖΩΗ

Ζούσα μια χάρτινη ζωή
 κι άναφα σπέρτο μια στιγμή
 να κάψω ένα γράμμα.
 Μα πήρε σπίθες η ζωή
 και λαμπαδιάσαμε μαζί
 κι αρχίσαμε το κλίμμα.

Ζούσα μια χάρτινη ζωή
 τσαλακωμένη και πικρή
 χωρίς πολλές ελπίδες.
 Μα η μεγάλη η ζημιά
 ήρθε από σένα μια βραδιά
 που μου 'στησες παγίδες.

Ζούσα μια χάρτινη ζωή
 που σαν τσιγάρο ~~είχε~~ καεί
 και το πετούν στο δρόμο.
 'Ωσου αποφάσισα κι εγώ
 να δραπετεύσω και να ζω
 χωρίς δεσμά και νόμο.

15.9.85
 ASM

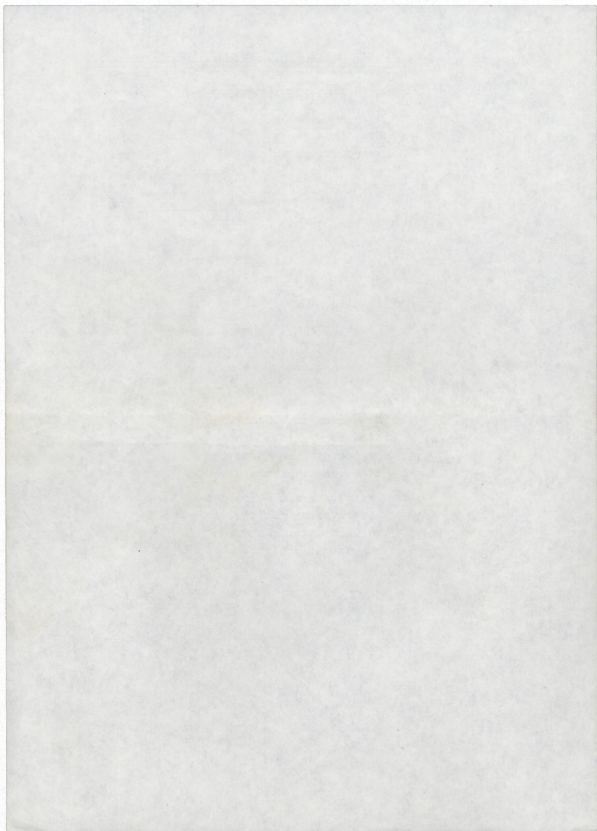
✓ ΖΟΥΣΑ ΜΙΑ ΧΑΡΤΙΝΗ ΖΩΗ

Ζούσα μια χάρτινη ζωή
κι άναψα σπέρτο μια στιγμή
να κάψω ένα γράμμα.
Μα πήρε σπίθες η ζωή
και λαμπαδιάσαμε μαζί
κι αρχίσαμε το κλίμμα.

Ζούσα μια χάρτινη ζωή
τσαλακωμένη και πικρή
χωρίς πολλές ελπίδες.
Μα η μεγάλη η ζημιά
ήρθε από σένα μία βραδιά
που μου 'στησες παγίδες.

Ζούσα μια χάρτινη ζωή
που σαν τσιγάρο έχει καεί
και το πετούν στο δρόμο.
'Ωσου αποφάσισα κι εγώ
να δραπετεύσω και να ζω
χωρίς δεσμά και υδρο.

15. 9. 85
Agm

✓ Είναι φτωχό το μαγαζί

*Γενω να
αυτιωτος
βιφτανω*

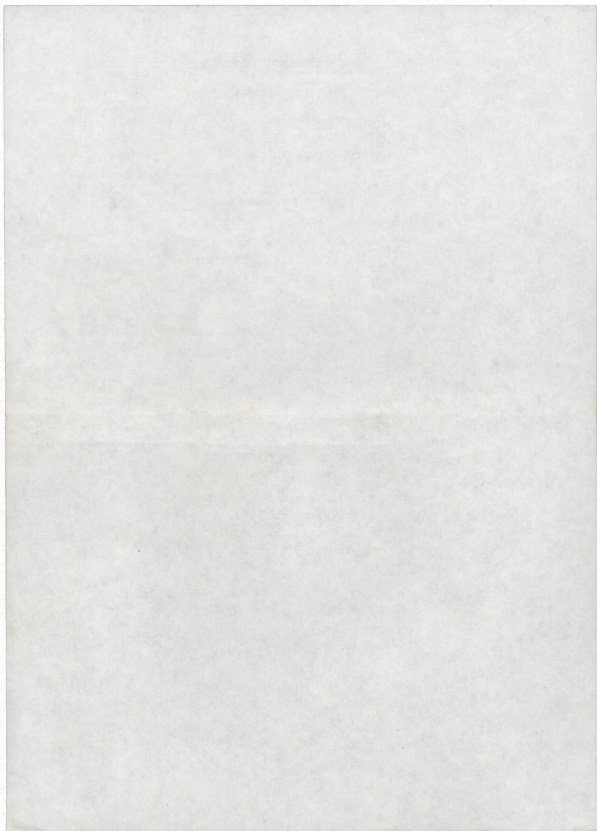
Είναι φτωχό το μαγαζί
κι εσύ ένα ρεμάλι
λες και μας μοίραναν μαζί
να'χουμε φόδρα τη ζωή
και να γελούν οι άλλοι.

Φοράς κοστούμι φευτομπλέ
και σαν χαρτί τριμένο-
κρίμα που νόμισες καλές
πως θα'ταιζες με το βαλέ
παιχνίδι μιλημένο.

Είναι φτωχό το μαγαζί
κι είναι σημαδεμένο.
Σε ξέρουν όλοι από χτες
κι από προχτές κι αντι-προχτές
και σ'έχουν ξεγραμμένο.

*15.9.81
Αδων*

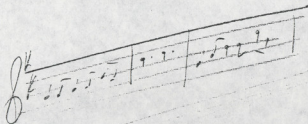

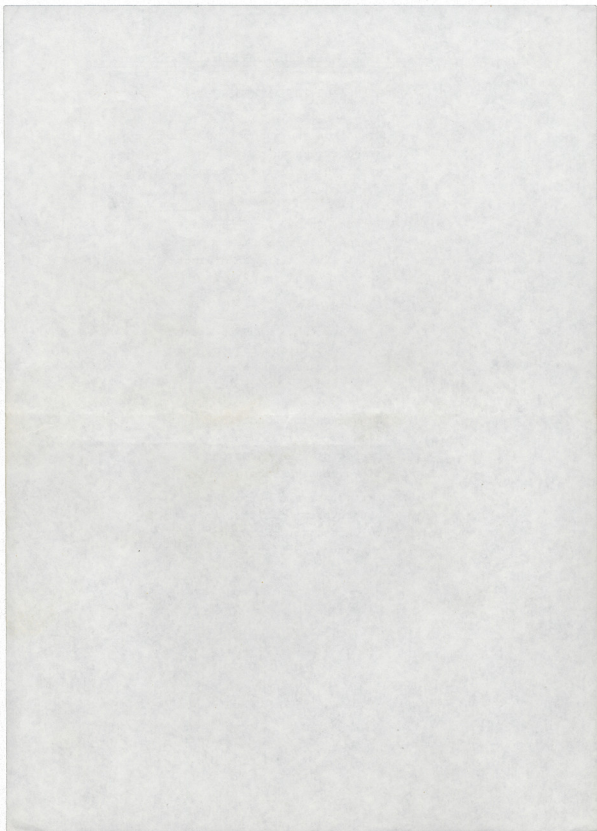
Μην το λες και μην το δείχνεις
το σαράκι της ψυχής
Γιατί κάπου αν ξεχωρίσεις
δεν στο συγχωρεί κανείς.

Της καρδιάς σου το σαράκι
μην το βλέπεις σαν εχθρό.
Ίσως να συμβεί κι εσένα
στην πληγή να βρεις γιατρό.

Αν θα μοιάσεις και μ' εκείνους
που έζησαν νομοταγείς,
μια ζωή χωρίς κινδύνους
θα περάσεις μες στη γης.

11.9.85
A. J.

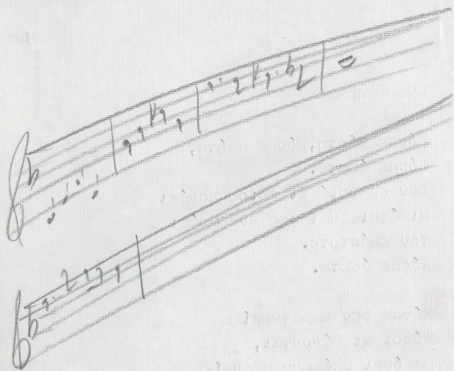
ΚΟΣΜΕ ΑΣΩΤΕ

Κόσμε μόρτη, κόσμε αλήτη,
 κόσμη κόσμε άσωτε.
 Δεν σε νοιάζει ποθος πονάει
 κι έχεις και μας κυβερνάει
 τον εκάστοτε.
 Κόσμε άσωτε.

Κόσμε δεν παραγνωρίζω
 πόσοι αισθάνονται, ← *επιγν*
 Μα όσοι βλέπουν εξουσίες
 μες στις χάρτινες αξίες
 σε φαντάζονται.
 Κόσμε άσωτε.

Κόσμε ήρθα και σε βρήκα
 μέσα στο ποτέ.
 Κι είχες την ορφάνια σπίτια
 κι είχες ετο μηδέν γι' αλήθεια
 και το κάποτε.
 Κόσμε άσωτε.

15.9.87

ΣΤΟ ΜΠΛΩΚΟ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΜΠΑΡ

Στο μπλόκο που έγινε στο μπαρ
 σε πήραν μ' άλλους δεκατρείς.
 Δίχτυλος οπωσδήποτε κατηγορίας σοβαρής.
 Ένοχοι δλοι και ύποπτοι
 κι ας είσαστε ανύποπτοι

Μα όταν σε φάξαν για να βρουν
 εκείνα που όλα τ' αναιρούν
 και σε τυλίγαν σαν κλωστή
 κατηγορία να στηριχτεί
 μες στις ραφές σου του παλτού
 βρήκαν κομμάτια τ' ουρανού.
 Και σαν νεκρό σε ορθοσκοπούνε
 χρυσάφια της ψυχής να βρούνε...
 Είσαι ένας ένοχος λοιπόν
 με σκοτεινό το παρελθόν.

REFRAIN

Και στό'χα πει και σ'είχα συμβουλέφει
 Καρφώσου στην καρέκλα του σπιτιού σου
 Χαρτιά να τρώς που γπλαφτηκαν με σκέψη
 κι όχι να βες τη λευτεριά του εαυτού σου.

Handwritten musical notation on a five-line staff. The notation is very scribbled and illegible, possibly representing a melody or a specific rhythmic pattern. There are some faint markings that could be notes or rests, but they are not clearly defined.

Response

Two staves of handwritten musical notation. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. Both staves contain several measures of music with notes and rests, though the notation is somewhat messy and difficult to read precisely.

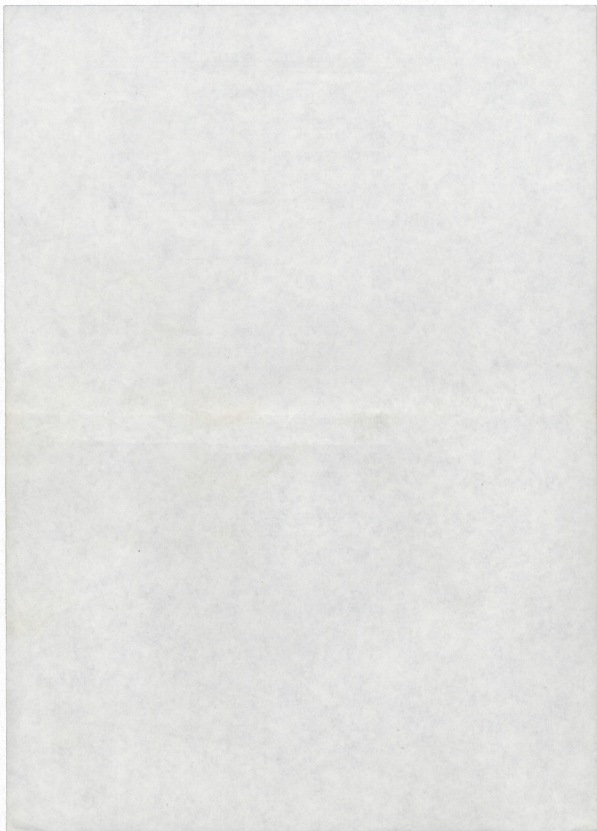

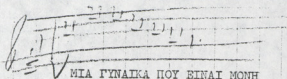
✓ II Συνέχεια

Στο μπλόκο που έγινε στο μπαρ
σου σκίσανε και το μπουφάν
κι έζησες μια παράσταση με τα διδτι και τα αν.
Ήταν κι αυτό μια εκτόνωση
στη μαύρη σου απομόνωση.

Κι όταν σε γδύναν να σε φάξουν
γραμμάρια ζωής ν'αλλάζουν
βρήκαν στις τσέπες σου φιλιά
πηγάδια, βρύσες και πουλιά
και στο μπαλόν σου τα τοπία
που έχει κάθε ουτοπία.

Σαν χιόνι πέφταν μουσικές
και οι ολδχρυσες βροχές.
Είσαι ένας ένοχος λοιπόν
με λερωμένο παρελθόν

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΗ

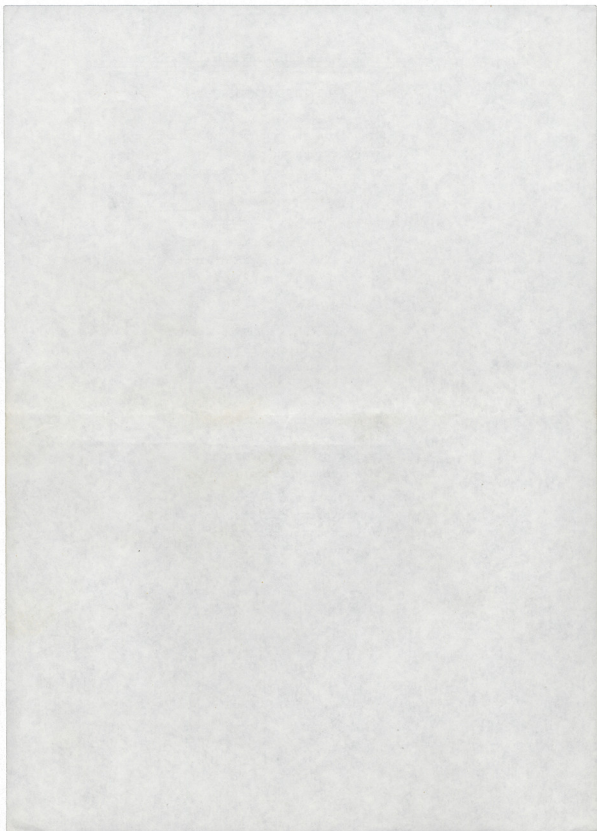
Μια γυναίκα που είναι μόνη
 μην την λυπηθείς ποτές.
 Ξέρει ποια είναι τα όριά της
 και μετρά τη μοναξιά της
 με το αύριο και το χτες.

Μια γυναίκα που είναι μόνη
 θέμα είναι σοβαρό.
 Κι αν ζητάει ελεημοσύνη
 με αξιοπρέπεια δίνει
 κάποιο της ευχαριστώ.

Μια γυναίκα που διαλέγει
 μες στη λησμονιά να ζει,
 μη θάρρεις πως θα λυγίσει
 και μες στη ντροπή θα ζήσει—
 πουθενά δεν θα χαθεί.

Μάνος Ελευθερίου

16.9.87
 Avim

✓ 7/25/77 / 5/5/77 / 5/5/77 / 2

4

5/8

ΤΩΡΑ ΣΤΑ ΟΓΔΟΝΤΑ ΞΕΙ

Το'να πδδι πάνω στ'άλλο
και στο στήθος συννεφιά
κι η φωτογραφία δείχνει
φόντο την Αγιά Σοφιά.

Τώρα στα ογδόντα ξεί
δίχως σπίτι και σκεπή
σ'άνθρωπο δεν λες μια λέξη
κι όλα τα'χεις για ντροπή.
Και μιλάς με τους αγγέλους
μήπως κλέου και σταθείς
μήπως πάρεις διορία
και δεν πας να σκοτωθείς.

Στα βουνά της Αλβανίας
με τσιγάρο σέρτινο,
σ'έχω μια φωτογραφία
μ'ένα γέλιο φεθτικό.

16.9.85
A. S.

